

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
Martinou Rýznarovou ve věci

žalobce: P. K.
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 5. 3. 2025, č. j. X, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 5. 3. 2025, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozhodnutím žalovaná výrokem I změnila své rozhodnutí č. j. X tak, že „pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se žádost účastníka řízení o přiznání invalidního důchodu zamítá“.
2. Žalovaná výrokem II „v souladu s § 56 odst. 1 písm. c) pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zastavila s účinností od 6. 4. 2025 výplatu invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně“.
3. Žalovaná rozhodnutím ze 6. 12. 2024 přiznala žalobci od 1. 10. 2024 invalidní důchod z důvodu poklesu pracovní schopnosti o 35 %. Žalobce v námitkách žádal uznání vyššího stupně než prvního.

4. **Žalobce v žalobě** namítal, že posudkový lékař v námitkovém řízení posuzoval jeho zdravotní stav a invaliditu v jeho nepřítomnosti. Podle lékařských zpráv se u žalobce jedná o těžké funkční postižení při závažném postižení více úseků páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, při insuficienci svalového korzetu s často recidivujícími projevy kořenového dráždění. Jde o funkčně významný neurologický nálezn s poškozením nervů se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení a omezením některých denních aktivit. Žalobce má porušenou statodynamiku. Žalobce není schopen vydržet v jedné poloze (sed, stoj, předklon, delší chůze) a není schopen práce v hlučném a prašném prostředí.
5. Žalovaná neposoudila zdravotní stav žalobce komplexně s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím. Zdravotní stav žalobce neodpovídal lehkému funkčnímu postižení, ale jde minimálně o postižení podle kapitoly XIII oddílu E položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“) s poklesem pracovní schopnosti na horní hranici stanoveného rozmezí, tj. 40 %. Tato hodnota měla být navýšena o 10 % podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky.
6. U žalobce dochází k útlaku nervových struktur, a proto trpí chronickými neztížitelnými bolestmi. Žalobce má postižení bederní páteře a trpí silnými bolestmi nohou, kyčlí a kříže, a proto není schopen vydržet v jedné poloze. Žalobce je schopen pouze pomalé chůze s holí a při stání či chůzi se dostavuje neztížitelná bolest nohou a kříže, která přechází až do břicha.
7. V důsledku postižení hrudní a krční páteře se při větší námaze pravé ruky dostavují bolesti ramene a celé lopatky. Žalobce trpí každodenním tlakem, hučením v hlavě a pískotem v levém uchu. Při změně počasí žalobce trpí velkými bolestmi celé páteře a není schopen běžných denních činností.
8. Žalobce nemůže vykonávat své dosavadní profese traktoristy, dělníka v zemědělství, řidiče a údržbáře. Žalobce vypsál svou medikaci a jména ošetřujících lékařů, jejichž zdravotnickou dokumentaci navrhl k důkazu stejně jako svůj výslech a znalecký posudek vyžádaný soudem.
9. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** odkázala na napadené rozhodnutí a navrhla jako důkaz posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“ nebo „posudková komise“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“).
10. Žalobce neúplnost posudku o invaliditě nenamítal. Zásada zákazu k horšímu v námitkovém řízení neplatí (§ 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb.).
11. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
12. **Žalovaná v napadeném rozhodnutí** jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce označila v souladu s posudkem o invaliditě postižení podle kapitoly XIII oddílu E položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.
13. Institut posuzování zdravotního stavu II. instance určil míru poklesu pracovní schopnosti žalobce o 30 % a uznání invalidity prvního stupně v prvním stupni řízení označil jako nadhodnocené. Samotná operace není důvodem k invalidizaci. Jde o lehké funkční postižení.

14. V souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. soud vyžádal k důkazu posudek Posudkové komise MPSV v Ostravě.
15. **Posudková komise MPSV v Ostravě v posudku z 23. 7. 2025** dospěla k závěru, že žalobce byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní a šlo o invaliditu prvního stupně od 1. 10. 2024. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je postižení podle kapitoly XIII oddíl E položky 1c vyhlášky o posuzování invalidity a pokles pracovní schopnosti činí 35 % i s ohledem na dřívější namáhavější fyzická zaměstnání.
16. Žalobce byl přítomen jednání posudkové komise. Posudková komise žalobce vyšetřila a popsala vlastní vyšetření i lékařské nálezy, diagnózu a nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Pro uznání invalidity druhého stupně nebyly zjištěny příznaky charakterizující vyšší položky citovaného ustanovení přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, zejména nebyl prokázán funkčně významný neurologický nález s poškozením nervů a symptomatologie neurogenního močového měchýře.
17. Žalobce **při jednání soudu** s posudkem po poučení soudem souhlasil a další dokazování nenavrhoval, stejně jako žalovaná.
18. Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
19. Posudkové komise jsou oprávněny posuzovat pokles pracovní schopnosti a vyslovovat posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Hlavním obsahem činnosti posudkového orgánu je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí také znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné znalosti z oboru posudkového lékařství, na nichž především posouzení invalidity závisí.
20. Soud učinil skutková zjištění z výše citovaných důkazů, zejména z posudku PK MPSV v Ostravě, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.
21. Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.).
22. V tomto řízení byl vypracován posudek Posudkovou komisí MPSV v Ostravě. Krajský soud nezpochybnil závěr tohoto posudku pro jeho přesvědčivé, vyčerpávající a jednoznačné odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal. V závěru jednání soudu proti posudku žalobce ani žalovaná nevznesli žádné námitky.
23. Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla o nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.*

24. Jestliže u žalobce bylo prokázáno, že došlo k poklesu jeho pracovní schopnosti o 35 % od 1. 10. 2024, je nutno žalobce považovat od tohoto data za invalidního v prvním stupni.
25. Vzhledem k procesní situaci se soud nezabýval ostatními žalobními námitkami a neprováděl další navržené důkazy.
26. Soud zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán stav věci, tak aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, tj. v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Současně soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. Žalovaná znovu ve věci rozhodne a podle § 78 odst. 5 s. ř. s. bude vycházet z právního názoru soudu, že žalobce byl invalidní v prvním stupni od 1. 10. 2024.
27. Neúspěšná žalovaná a úspěšný žalobce nemají právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. (žalobce se jich při jednání soudu výslovně vzdal).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 20. srpna 2025

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně